

[Leth Mouritzen.]

skal Renten sættes saaledes, at Kursen bliver Pari eller nær Pari. De skal jo konverteres i Løbet af et Aar eller to. Dette kræver en særlig høj Rente, fordi Folk, der har Penge at placere i en saadan Periode, hvor Renten midlertidigt er særlig høj og man derfor kan forudse senere Konverteringsbestræbelser, vil søge at værgе sig mod Konverteringsrisiko ved særlig at efterspørge de lavt forrentede Obligationer, der giver Kurstab ved senere Konvertering, men de er uvillige til at købe de højt forrentede med høj Kurs, saaledes at Renten skal være særlig høj for at betinge en Kurs nær Pari. Hvis dette er rigtigt, kunde man saa ikke tænke sig Ordningen forbundet med en Tilskudsordning, der mildnede Laanebetingelserne, eller at ganske simpelt Laanet ydedes som kontant Laan af Statskassen til en rimelig Rente?

I § 8, Stk. 4, staar: „Fra Laantagerens Side kan Indfrielse ske til enhver Tid, dog at der, saafremt Indfrielsen ikke sker i de af vedkommende Afdeling udstedte Kasseobligationer, eventuelt maa betales en af Bestyrelsen fastsat Mellemlente.“ Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, hvad man forstaar ved en saadan Mellemlente.

Med disse Bemærkninger skal jeg i øvrigt tilsige mit Partis velvillige Medvirken til Lovens Gennemførelse.

Bertel Dahlgaard: Jeg hilser dette Lovforslag med megen Tilfredshed. Under de nuværende Forhold med den lave Rente og de høje Obligationskurser er Forslagets Bestemmelser ganske vist ikke aktuelle, men de vil blive det engang i Fremtiden, naar der eventuelt maatte komme et stærkt Fald i Obligationskurserne, som medfører store Kurstab.

Et Eksempel paa, hvad denne Lovgivning i givet Tilfælde vil kunne betyde, vil man kunne se i den Udvikling, der fandt Sted i 1940, da der var et Tidsrum med meget store Kurstab og ved Optagelse af Kreditforeningslaan, og en hel Del Laantagere midlertidigt optog kortfristede Laan i Henhold til denne Lovgivning og senere gik over til langfristede Kreditforeningslaan. Der findes, saa vidt jeg ved, i Indenrigsministeriet Materiale, der belyser, hvorledes disse Laantagere herved sparede meget betydelige Beløb. Saafremt Lovforslaget henvises til et Udvalg, hvad jeg i øvrigt ikke skal fremsætte noget Ønske om, vil Ministeren kunne fremsætte de saaledes foreliggende Oplysninger

Jeg anbefaler Lovforslaget til Vedtagelse.

Indenrigsministeren (Kjør): Jeg takker de ærede Ordførere for deres Tilslutning til Lovforslaget og skal kun fremkomme med ganske enkelte Bemærkninger.

Det af det ærede Medlem Hr. Kristen Amby nævnte Forhold skal Ministeriet ved Administrationen af Loven være opmærksom paa. Jeg skal gøre opmærksom paa, at naar der tales om Værdien af de paa Grunden staaende Bygninger, sammenlignes denne Værdi ikke med Grundværdien, men derimod med den nye Bygningsværdi.

Det ærede Medlem Hr. Leth Mouritzen var inde paa en lang Række vidtstvævende Udtalelser rent indledningsvis. Det kan næppe siges, at de har nogen egentlig Relation til det lille Lovforslag, vi behandler her, og jeg skal derfor lade dem ligge. Naar det ærede Medlem derimod kom ned paa Jorden og talte om Realiteter og navnlig udtalte sig imod, at Medlemmerne af Laanefondens Bestyrelse behøvede at have Indsigt i Realkreditforhold, maa jeg sige, at jeg finder, at det er rimeligt og rigtigt, at saadant kræves. Der er ikke Tale om, at Ministeriet er bundet til at tage Folk, der er ansat ved Realkreditinstitutioner, der forlanges blot, at vedkommende Personer skal have Indsigt i disse Forhold, og jeg vil bestemt hævde, at en saadan Indsigt er nødvendig, naar Talen er om disse Forhold, og jeg tror, at man næppe vil kunne forvente at finde egentlig Indsigt hos de Institutioner, hvorfra det ærede Medlem ønsker i alt Fald de tre Medlemmer hentet.

En almindelig Tilskudsordning, endsige en Statslaaneordning, der skulde træde i Stedet for denne her, kan jeg — jeg havde nær sagt naturligvis — paa ingen Maade tiltræde.

Det ærede Medlem var saa videre inde paa, hvad der forstaas ved, hvad der staar i § 8, Stk. 4: „Fra Laantagerens Side kan Indfrielse ske til enhver Tid, dog at der, saafremt Indfrielsen ikke sker i de af vedkommende Afdeling udstedte Kasseobligationer, maa betales en af Bestyrelsen fastsat Mellemlente.“ Saafremt Indfrielse sker derved, at vedkommende stiller med Kasseobligationer af en anden Afdeling og til en anden Rente, og Laanefonden af den Grund kommer til at ligge med disse Obligationer og eventuelt kommer til at lide et vist Rentetab, er det Mening, at den paagældende Laantager maa erstatte Laanefonden dette Rentetab.